

HERBERT W. ARMSTRONG COLLEGE

RAAMATTU

KIRJEKURSSI

OPPITUNTI 27

Jumalan pyhäpäivät

KIRJEITÄ KURSSILAISILTA

Olen saanut raamattukirjekurssin oppitunnin 3 juuri valmiiksi, Kiitos Jeesuksen Kristuksen nimessä Jumalalle työstänne. Odotan innolla seuraavaa oppituntia...

Opin enemmän, kun tallennan muistikirjaan oppitunnin kysymykset ja niihin liittyvät raamatunjakeet, ja löydän helposti etsimäni Raamatun kirjoitukset.

Olen ollut vankilassa yli 30 vuoden ajan. Olen tuntenut itseni yksinäiseksi uskossani, mutta raamattukurssin ja kirjojen ja kirjasten kanssa en ole enää yksin...

J. P., Bishopville, South Carolina, USA

Paljon kiitoksia raamattukurssin oppitunnista 16 ja testistä 4. Vastaanotin lähettämänne materiaalit 19. joulukuuta 2006, aloitin opiskelun välittömästi ja suoritin testin. Vastaanotin raamattukurssin ensimmäisen oppitunnin 10. toukokuuta 2005. 16 oppitunnin opiskeluun kului 20 kuukautta. Saavutan epäilemättä Jumalan avulla asettamani tavoitteen ja kurssin loppuun...

G. V., Revelstoke, British Columbia, Kanada

Kurssinne on ylivoimaisesti paras raamattukirjekurssi. Raamattuni on herännyt eloon, käynyt selkeäksi, ja suhteeni Herraamme ja Vapahtajaamme Jeesukseen Kristukseen on muodostunut läheiseksi. Kiitän työstänne, joka pyrkii saattamaan Jumalan sanan mahdollisimman monille ihmisille. Kiitän etenkin niiden puolesta, jotka eivät ole koskaan aikaisemmin saaneet kuulla hyvää uutista.

Janoan Jumalan sanaa ja rukoilen kaikkien *Herbert W. Armstrong College raamattukirjekurssiin* osallistuvien puolesta. Odotan innokkaasti *Philadelphia Trumpet* ja *Royal Vision* -lehtiä, jotka kertovat laadukkaasti ajankohtaisista tapahtumista ja profetioista. Elämäni ei olisi sama ilman julkaisujanne. Arvostan jokaisen julkaisuja edistävän työntekijän työpanosta...

J. C., New Glasgow, Nova Scotia, Kanada

HERBERT W. ARMSTRONG COLLEGE RAAMATTU KIRJEKURSSI

OPPITUNTI 27

Tämä on kansainvälinen Raamatun ymmärrystä edistävä kurssi. Jumalan Filadelfian seurakunta julkaisee sitä yhteistyössä Edmondissa, Oklahomassa olevan Herbert W. Armstrong Collegen kanssa.

© 1985, 2007, 2014 Philadelphia Church of God for the entire contents of this publication. All rights reserved.

© 2018 Jumalan Filadelfian seurakunta,
Suomenkielinen käännös, Kaikki oikeudet pidätetään

Päätoimittaja: Gerald Flurry
Toimituspäälliköt: Brian Davis, Stephen Flurry, Joel Hilliker
Johdon assistentti: Fred Dattolo
Taittaja: Aubrey Mercado, Edwin Trebels
Oikoluku: Donna Fraser
Levikki: Calvin Culpepper

Maailmanlaajuiset yhdystiedot:
Sähköposti: cc@hwacollege.org

Kirjeet:

Yhdysvallat: P.O. Box 3330, Edmond, OK 73083
Kanada: P.O. Box 400, Campbellville Ontario L0P 1B0
Karibia: P.O. Box 2237, Chaguanas, Trinidad, W.I.
Britannia, Eurooppa ja Lähi-itä: P.O. Box 16945,
Henley-in-Arden, B95 8BH, United Kingdom
Afrikka: Postnet Box 219, Private bag X10010,
Edenvale, 1610, South Africa
Australia, Tyynenmeren saaret ja Sri Lanka:
P. O. Box 293, Archerfield, QLD 4108, Australia
Uusi-Seelanti: P.O. Box 6088, Glenview, Hamilton 3246
Filippiinit: P.O. Box 52143, Angeles City
Post Office, 2009 Pampanga
Latinalainen Amerikka: Attn: Spanish Department,
P.O. Box 3700, Edmond, OK 73083, U.S.

KUINKA JULKAISUSI ON RAHOITETTU

Julkaisusi on rahoitettu Jumalan Filadelfian seurakunnan jäsenen ja seurakunnan tukijoiden vapaaehtoisten kymmenysten ja lahjoitusten kautta. Jos haluat auttaa tässä suuressa maailmanlaajuisessa työssä, joka julistaa ja julkaisee evankeliumia kaikille kansoille, voit liittyä vapaaehtoiseksi työn avustajaksi.

KANSIKUVA Yksi tapa, jolla Jumalan kansa osoittaa rakastavansa Luojaansa on viettää *Luojan* pyhäksi asettamia päiviä, jotka Luoja käski pyhittää. Toisin kuin maailman uskonnolliset juhlapäivät, Jumalan pyhäpäivät paljastavat Jumalan suuren tarkoituksen ja suunnitelman ihmiskunnalle.

KUVA: HWACBCC

MIKSI KRISTITTYJEN TULEE VIETTÄÄ JUMALAN PYHÄPÄIVIÄ

Miksi Jumala asetti viikoittaisen sapatin ja myöhemmin seitsemän vuotuista sapatia? Mitä ne kuvaavat? Oliko Jumalan pyhäpäivät tarkoitettu ainoastaan muinaiselle Israelille vai myös Uuden testamentin Jumalan seurakunnalle?

JUMALA LOI IHMISKUNNAN HÄMMÄSTYTTÄVÄÄ, kunnioitusta herättävää päämäärää varten! Jumala paljasti uskomattoman tarkoitusperänsä ensimmäisen kerran, kun hän lausui ihmisen luomisen yhteydessä: ”Tehkäämme ihminen kuvaksemme, kaltaiseksemme” (1. Moos 1:26).

Raamattu paljastaa, että Jumala lisääntyy ihmisen kautta. Jumala teki ihmisen muovatakseen tämän *luonteisekseen*, ”kuvakseen” – lopulta Hengestä koostuvaksi jäseneksi, joka syntyy Jumalan maailmankaikkeutta hallitsevaan perheeseen!

Moinen saavutus vaatii aikaa. Jumala on varannut 7000 vuotta–seitsemän tuhatvuotista ”päivää” saavutukseen ihmeen ihanan tarkoitusperänsä ihmiskunnan kautta (2. Piet. 3:8).

Jumala salli Aadamin synnin jälkeisen 6000 vuoden aikana ihmiskunnan kulkea itse valitsemaansa suuntaan, elää valitsemallaan tavalla ja hallita omien lakiansa avulla saatanan vaikutuksen alaisena. Jeesus Kristus ja pyhät hallitsevat ihmisiä viimeisen 1000 vuoden aikana, jolloin saatanan ei sallita enää lähettää ihmisiin omia pahoja asenteitaan.

Raamattu paljastaa Jumalan seurakuntaansa asettamat päivät, jotka kuvaavat sekä Jumalan *tarkoituserän* ihmiselämälle että *suunnitelman*, jonka avulla Jumala toteuttaa tarkoituksensa.

VIIKOITTAINEN SAPATTI KUVAA JUMALAN TARKOITUSTA

Kun Jumala erotti ja pyhitti seitsemännen päivän sapatin ihmistä varten (1. Moos. 2:2–3; Mark. 2:27), ihmiskunta sai suuren merkityksen omaavan lepopäivän.

Jumala ilmoitti ”seurakunnalle erämaassa” – muinaiselle Israelin seurakunnalle (Apt. 7:38), että sapatin pitäminen olisi Jumalan ja hänen kansansa välinen ”merkki” (2. Moos. 31:16–17); osoitus *identiteetistä*. Viikoittaisen

sapatin viettäminen muistuttaa meitä, että Jumala on kaiken, myös ihmisen, Luoja. Tämä merkittävä merkki tunnistaa *todellisen* Jumalan kansan!

Sapatti kertoo Jumalan omille myös pian tulevasta vuosituhanesta, jolloin ihmiskunta saa ”levon” sodasta, köyhyydestä, pelosta ja kärsimyksestä. Tämä 1000 vuotta kestävä aika on Jumalan 7000 vuotta kestävä ”viikon” seitsemäs tuhatvuotinen ”päivä” – ”sapati” – jona maa on täynnä Herran ihanan tarkoituksen tunteista (Jes. 11:9).

Seitsemännen päivän sapatin viettäminen viittaa myös *eteenpäin*, Jumalan ihmisen hengellisen luomisen loppuunsaattamiseen. Sapatti on *esikuva* kristittyjen tulevasta *hengellisestä* ”levosta” – syntymisestä Jumalan valtakuntaan, Jumalan perheeseen! Kun synnymme Jumalan hengestä, meidän ei tarvitse vastustaa nykyisen kuolevaisen lihan heikkouksia. Henkiruumiimme ei väsy koskaan, olemme aina valppaan aktiivisia!

Raamattu paljastaa, että Jumala erotti ja *pyhitti* viikoittaisen sapatin *lisäksi* myös toisia asettamiaan vuoden päiviä.

VUOSITTAISET PYHÄPÄIVÄT ESITTÄVÄT JUMALAN SUUREN SUUNNITELMAN

Jumalalla täyttää mahtavan tarkoitusperänsä ihmiskunnalle yleissuunnitelmansa kautta.

Jumalan suunnitelma paljastuu seitsemässä vuosittaisessa juhla-ajassa askel askeleelta. Vuosittaiset juhlat menot paljastavat, kuinka Jumala toimittaa ihmistä varten laatimansa suuren suunnitelman. Jokainen kuvaa elävästi suuren tapahtuman Jumalan suunnitelmassa.

Jumala ilmoitti Israelin seurakunnalle seitsemän vuotuista juhlaa vuosittaisine pyhäpäivineen (sapatteineen) vapauttaessaan heidät Egyptistä, *ennen* kuin solmi vanhan liiton Siinailta. Pyhäpäivät säädettiin

ikuisiksi. Israel, jolle ei annettu Pyhänä Henkeä, ei kyennyt ymmärtämään vuosittaisten juhlamenojen hengellistä merkitystä.

Vaikka lihallinen Israel ei ymmärtänyt Jumalan vuosittaisia pyhäpäiviä, päivät säädettiin IKUISIKSI! Kristus piti nämä päivät. Uuden testamentin seurakunta, jonka Jeesus perusti 31 jKr., piti ne. Nykyinen Jumalan seurakunta viettää niitä edelleen!

Viikoittainen sapatti on Jumalan ja hänen omiensa välinen ”merkki”. Jumala kertoo, että myös vuosittaiset pyhäpäivät (2. Moos 31:13) ovat ”Herran juhla-ajat” – ”minun juhla-aikani” (3. Moos 23:2,4).

Vanhan testamentin Jumala käskee 3. Moos. 23:37–38 pitää juhla-ajat ”Herran [viikoittaisten] sapattien” lisäksi pyhinä kokouksina! Opimme oppitunnissa 21, että Jumalan juhla-aikoja, jotka ovat osa Jumalan lakia, ei lakkautettu, kun Siinailla tehty liitto lakkasi olemasta voimassa Kristuksen kuoleman jälkeen.

Jumalan hengestä siitetyt lapset–nykyinen *hengellinen Israel*–käy joka vuosi läpi Jumalan suuren suunnitelman Jumalan pyhäpäivien vieton kautta. Jumalan pyhäpäivien noudattaminen palauttaa ihmisten mieliin Jumalan suuren yleissuunnitelman, ja mikä heidän osansa on.

JUMALAN HENGELLINEN SATO

Maassa, johon muinaisen Israel asettui (myöhemmin Palestiinana tunnettu, nyt modernin Israelin valtion

hallussa), on pieni keväinen viljasato, jota seuraa huomattavasti suurempi loppukesän ja syksyn sato. Nämä jokavuotiset maanviljelyssadot ovat symboli Jumalan *hengellisestä* ihmiskunnan ”sadosta”!

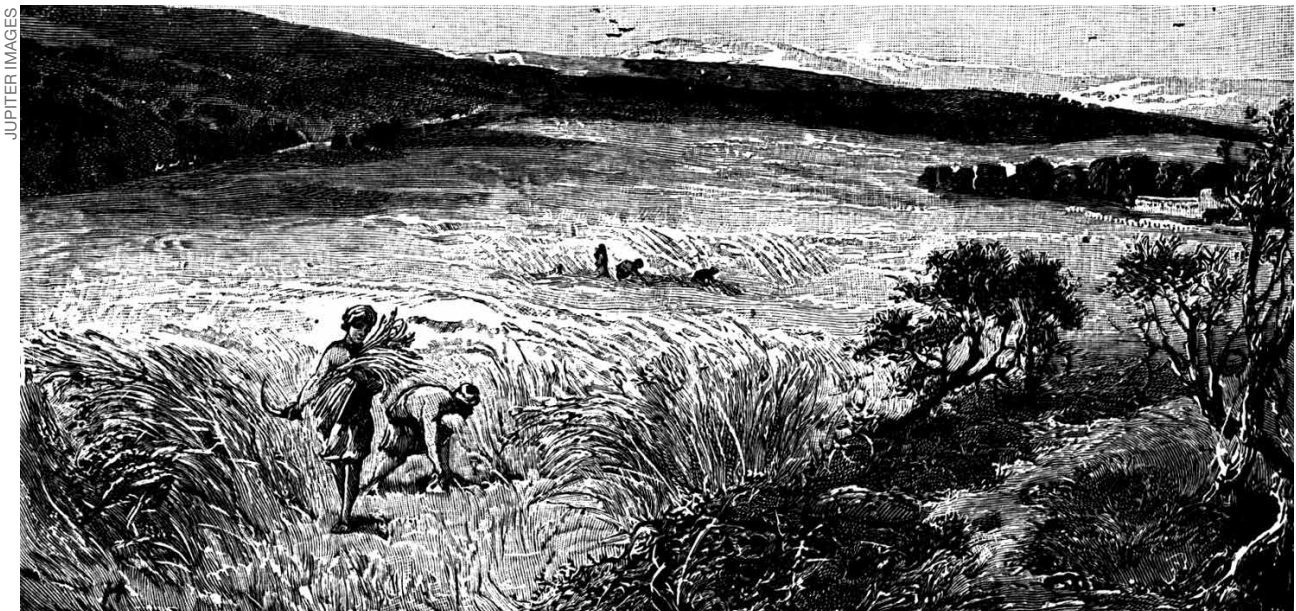
Ymmärrämme tänään Kristuksen ja apostolien opetuksista, että keväinen juhla-aika kuvaa kaikkia Jumalan hengestä siitettyjä lapsia *ennen* Kristuksen toista tulemistä. He ovat vain ”esikoisia”, he ovat ensihedelmäsato (Jaak. 1:18) – yksilöjoukko, joka syntyy Jumalan perheeseen–Jumalan suuren hengellisen sadon *pieni alku*.

Syksyn juhla-ajan huomattavasti suurempi satokausi kuvaa, kuinka Jumalan kutsuu Kristuksen paluun *jälkeen* tuhansia miljoonia ihmisiä pelastukseen ja kunniakkaan Perheeseensä pojiksi.

3. Moos. luku 23 esittää yhteenvedon vuosittaisista juhla-ajoista. Kolme ensimmäistä symboloi Jumalan yleissuunnitelman ensimmäistä osaa, joka alkaa pääsiäisestä (pesah), ja kuvaa Kristuksen työn ensihedelmiä. Viimeiset neljä juhla-aikaa osoittavat, *miten* ja *milloin* Jumala niittää suuren ihmisyksysadon perheeseensä *tulevaisuudessa!*

PYHÄPÄIVÄT SÄILYTETTY JUMALAN SEURAKUNNALLE

Muinaiset israelilaiset eivät yleisesti ymmärtäneet Jumalan suurta tarkoitusta ihmiskunnalle. He eivät ymmärtäneet myöskään Jumalan yleissuunnitelman askeleiden, vuosittaisten juhla-aikojen hengellistä

SADONKORJUUN AIKA Jumala kuvaa luvatus maan pienen kevätyyväsadon sekä suuren loppukesän ja syksysadon kautta jumalallisen perheensä hengellistä ihmissetoaan.

merkitystä. Ei ollut vielä Jumalan aika antaa Pyhää Henkeään, miksi israelilaiset eivät omanneet hengellistä ymmärrystä (Ef. 3:4–5).

Miksi Kristus antoi muinaiselle Israelille Jumalan lait ja pyhäpäivät?

Raamattu kertoo, että Vanhan testamentin kirjoitukset – “oraakkelit”, joihin sisältyy Jumalan viikoittaiset sapatit, vuotuiset sapatit, juhla-ajat sekä tieto Jumalan tosi kalenterista—annettiin Israelille sukupolvelta toiselle siirrettäväksi. Israelille, kuten luemme Apt. 7:38, ”sai eläviä sanoja [oraakkelit] *meille* [Uuden testamentin kristityille] *annettaviksi*.”

Israelin heimo joutui Assyrian vankeuteen yli seitsemän vuosisadan päästä, menetti identiteettinsä sekä tiedon Jumalasta. Se ei säilyttänyt heprean ja Vanhan testamentin kirjoituksia eikä Jumalan kalenteria nykykristityille.

Kuka säilytti nämä kaikki?

Juutalaiset!

Juudan heimo—juutalaiset—jotka erosivat Israelin kansasta Salomon kuoleman jälkeen, vietiin Babylonian vankeuteen noin 120 vuotta myöhemmin kuninkas Nebukadnessarin vallan aikana. Juudan *säilytti* identiteettinsä ja tiedon Jumalasta.

Juutalaiset tunnustivat, että he joutuivat Babylonian vankeuteen sapatin rikkomisen vuoksi (Neh. 13:17–18), miksi he säilyttivät sapatin—jopa niin tunnollisesti, että fariseukset *lisäsivät* tarpeettomia, raskaita sapatikomentoja. Juutalaisilta puuttui hen-

gellinen ymmärrys, mutta he säilyttivät uskollisesti tosi sapatin, Vanhan testamentin kirjoitukset ja tosi kalenterin.

Huomaa Jumalan innoittaman Paavalin kysymys: ”Mitä etuuksia on siis juutalaisilla, tai mitä hyötyä ympärileikkauksesta?”, johon hän vastaa osan, ”Paljonkin, kaikin tavoin; ennen kaikkea se, että heille on uskottu, mitä Jumala on puhunut” (Room. 3:1–2).

Jumala säilytti juutalaisten kautta hepreankieliset Vanhan testamentin kirjoitukset, viikoittaisen sapatin ja kalenterin, jonka avulla voimme tietää tarkalleen, milloin pitää joka vuosi Jumalan pyhäpäivät. Jumala uskoi kaikista Israelin heimoista juuri juutalaisille ilmoittamansa tiedon, jotta he säilyttäisivät sen Uuden testamentin Hengestä siitetylle seurakunnalle!

Kaikki Jumalan juhla-ajat löytyvät 3. Moos luvusta 23. Luku alkaa viikoittaisesta juhla-ajasta, seitsemännen päivän sapatista. Oppitunnit 28–35 kattavat nämä tärkeät juhla-ajat perusteellisesti, ensimmäisenä viikoittainen sapatit. Kullekin on omistettu kokonainen oppitunti. Saat oppia lähikuukausina yksityiskohtaisesti Jumalan yleissuunnitelman, jonka kautta Jumala täyttää suuren tarkoituksensa ihmiselle!

Tämä oppitunti esittää lyhyen YLEISKATSAUKSEN jokaisesta Jumalan pyhäpäivästä. Keskitymme päivien symboliseen merkitykseen, sekä niiden merkitykseen nykykristityille. Tutitaan näitä merkittäviä ”Herran juhla-aikoja”!

OPPITUNTI 27

JUMALAN SEITSEMÄNNEN PÄIVÄN SAPATTI

Kuten opimme aikaisemmissa oppitunneissa, Jumalan suunnitelma vaatii, että Jumalan hallitus palautetaan maapallolle. Se tapahtuu Jumalan hallitsevan valtakunnan kautta, joka koostuu Jumalan hengestä syntyneistä perheenjäsenistä. Jumalan hallitus perustuu Jumalan hengelliseen rakkauden lakiin; rakkauteen Jumalaa ja lähimmäistä kohtaan. Jumalan rakkaus suurennetaan kymmenessä käskyssä, joista neljä ensimmäistä osoittaa, kuinka rakastamme ja miten meidän tulee palvoa Jumalaa.

Neljäs käsky, yhdessä muun yhdeksän kanssa, on absoluuttisen välttämätön osa Jumalan lakia. Jumalan seitsemännen päivän sapatin pyhänä pitäminen

on merkki, joka tunnistaa *Luoja*-Jumalaa, pelkääntään häntä palvovat, koska sapatit on Jumalan luomistyön *muistomerkki*. Sapatti katsoo myös ajassa *eteenpäin* tuhatvuotiseen valtakuntaan ja kun Jumalan ihmisen hengellinen luomistyö on *valmis*.

Ymmärretään, kuinka suuri merkitys seitsemännen päivän sapatin viettämisellä on.

1. Minä luomisviikon päivänä Jumala lepäsi? 1. Moos. 2:2–3; 2. Moos. 20:11. Lepäsi Jumala, koska hän väsyi kuuden päivän aikana tekemästään työstä? Jes. 40:28.

KOMMENTTI: Jumala koostuu hengestä, eikä väsy kuin fyysinen ihminen. Jumalalla ei ollut muuta syytä levätä, paitsi että lepäämällä Jumala ”loi” sapatin ja asetti ihmisille esimerkin, jota seurata.

2. Kuka Jumalaperheen jäsen loi ensimmäisen sapatin? Kol. 1:13–16; Mark. 2:27–28.

KOMMENTTI: Jeesus Kristus on sapatin herra, koska hän loi sapatin! Osoitimme jo aiemmissa opinnoissa, että Kristus oli Vanhan testamentin Herra, jonka kautta Jumala loi kaiken.

Jumala erotti 24 tunnin jakson, seitsemännen luomisviikon päivän lopettamalla työnteon, ja sen jälkeen joka seitsemännen päivän erityistä pyhää käyttöä varten. (Sapatti alkaa kuudennen päivän päätyttyä illalla auringonlaskun aikaan ja päättyy seitsemännen päivän iltana auringonlaskun aikaan. Seuraava oppitunti käsittelee sapatia.)

3. Kenelle Jeesuksen sanojen mukaan sapatti asetettiin? Mark. 2:27. Keitä kaikkia sapatti koski? 2. Moos. 20:8–10, erityisesti jae 10.

KOMMENTTI: Jeesus ilmoitti: ”Sapatti on asetettu ihmisistä varten.” Jumala erotti luomisesta lähtien joka seitsemännen päivän. Joko ihmiskunnan oli määrä viettää asetettua aikaa erityisellä tavalla. Sapatin oli määrä hyödyttää kaikkia *kaikkina* aikoina eläviä ihmisiä, kun he viettäisivät sitä Jumalan tarkoittamalla tavalla.

4. Miten Jumala tarkoitti sapatin hyödyttävän ihmiskuntaa? 5. Moos. 5:14. (Huomaa sana *levätä*.)

KOMMENTTI: Vanhan testamentin hepreaksi *sapatti* tarkoittaa ”lepo”. Fyysinen lepo ja henkinen rentoutuminen kiireisen viikon päätteeksi ovat ilmeisiä syitä viettää sapatia. Jumala ymmärsi, että ihmiset tarvitsevat määrääjain lepoa ja vaihtelua työnteosta.

Jumalan sapatin tarkoituksena on syvällisempi kuin pelkkä lepo. Seitsemännen päivän sapatti ilmoittaa Jumalan ihmiskunnan luomisen suuren *tarkoituksen!*

Ihminen vaatii jokaviikkoisen varatun ajan, jonka hän voi viettää *läheisessä hengellisessä yhteydessä* Jumalaan. Sapatti tarjoaa ajan ajatella, rukoilla, palvoa Jumalaa (yksityisesti ja yhdessä muiden kanssa), tutkia Raamattua, ymmärtää, mikä on Jumalan mahtava tarkoituksena elämällemme ja kuinka saavutamme sen.

5. Tarkoitettiinko sapatinpäivä Jumalan ja hänen kansansa väliseksi, erityiseksi tunnistavaksi merkiksi? 2. Moos. 31:13, 16–17. Tekikö Jumala sapatista vielä *erillisen liiton* kansansa kanssa? Jae 16. Oliko sapatin määrä olla ikuinen, *ikuisesti* sitova liitto? Jakeet 16–17.

KOMMENTTI: Jumala teki erillisen sapattiliiton, jotta muinaiset israelilaiset muistaisivat varmasti, että iankaikkinen Jumala on Luoja, Ylläpitäjä ja kaiken luomakunnan ylin hallitsija, Sapatin tuli olla suuri merkki, jonka avulla he muistaisivat aina, että *Jumala* on Luoja, ja että *he* olivat Jumalan valittu kansa. Tämä käsky erottaisi Israelin kaikista muista kansakunnista.

Jumala määräsi sapatin *kaksi kertaa*; Jumala teki *erillisen* liiton, sopimuksen kansansa Israelin kanssa. (Sapatti oli jo annettu kymmenen käskyn kautta.) Sapatin oli määrä olla *ikuinen* liitto–*merkki*, joka tunnistaisi Jumalan kansan kaikkien sukupolvien joukossa, sekä myös nykyisen ”hengellisen Israelin” – Jumalan Uuden testamentin seurakunnan Hengestä siitetyt jäsenet. Huomaa lisäksi:

6. Ilmoittaako Raamattu selvästi, että tosi kristitty on henkilö, josta on tullut *hengellinen* israelilainen–Jeesuksen Kristuksen kautta Aabrahamin ”siemen”? Gal. 3:28–29; Room. 4:16.

KOMMENTTI: Jumala teki Aabrahamin fyysisten jälkeläisten kanssa erityisen sapattiliiton, jota oli määrä totella sukupolvesta sukupolveen. Kaikki nykyiset Hengestä siitetyt kristityt ovat Aabrahamin *hengellisiä* jälkeläisiä, miksi he pitävät sapatin!

Sapatti muistuttaa Luoja-Jumalasta ja hänen suurenmoisesta tarkoituksenaan ihmiskunnalle.

7. Viettäkö Jeesus Kristus sapatia? Luuk. 4:16,31.

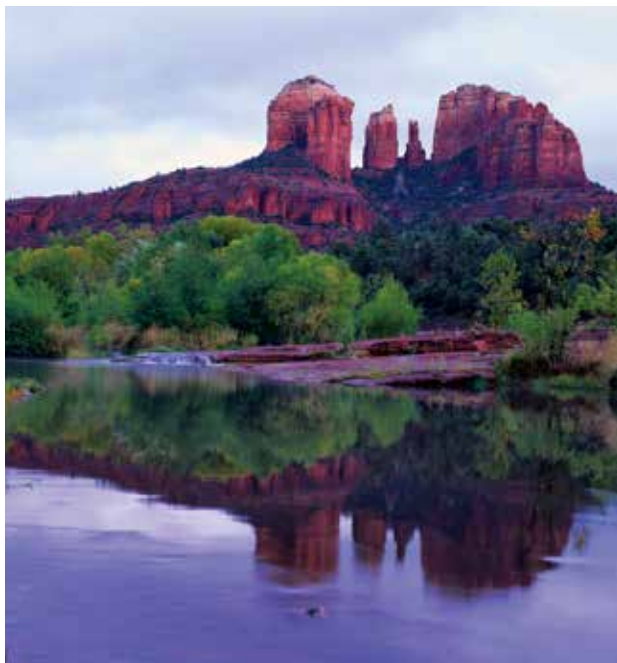
KOMMENTTI: Jeesus osallistui säännöllisesti sapatijumalanpalveluksiin. Jeesus totteli *omaa käskyään* kokoontua jumalanpalvelukseen joka sapatti (3. Moos. 23:3). Jeesus vietti sapatinpäivää luonnollisesti, koska oli itse tehnyt sapatin ja säätänyt, että se piti pitää pyhänä!

8. Oliko apostoli Paavalin tapa viettää sapatia? Apt. 17:1–2. Löytyykö muita todisteita, että varhainen Uuden testamentin seurakunta piti sapatin? Apt.13:13–16,42, 44; 18:1,4.

KOMMENTTI: Ei ole epäilystäkään, etteikö varhainen Uuden testamentin Jumalan seurakunta olisi viettänyt seitsemännen päivän sapatia. Huomaa, että eivät pelkää juutalaiset vaan myös *pakanat* kokoontuivat sapatina! Ne, jotka haluavat totella Jumalaa tänään, pitävät saman päivän kuin Jeesus, Paavali ja koko alkuseurakunta.

9. Mistä Jumala varoittaa Hepr. 3:8–12,17–19? (Huomaa jakeiden 11 ja 18 *lepo*-sana.) Oliko kapina, erityisesti sapatin rikkominen se syy, miksi Jumala pidätti kokonaisen israelilaisukupolven pääsemästä hänen ”lepoonsa”? Hes. 20:12–13,15–16.

KOMMENTTI: Kanaaninmaa-luvattu ”lepo”, johon Israelin vihdoin pääsi (Joos. 1:13) – esittää Raamatussa kristityn *hengellistä* ”lepoa” – syntymistä Jumalan valtakuntaan, Jumalan perheeseen sekä ikuista elämää.

JUMALAN LUOMUS *Jumalan Hengestä siitettyjä lapsia muistutetaan joka viikko siitä, että Jumala on Luoja, käskemällä pyhittää Jumalan seitsemännen päivän sapatit.*

10. Jos uskomme ja tottelemme Jumalaa, pääsemkö Jumalan ”lepoon” – ikuiseen elämään Jumalan valtakunnassa? Hepr. 4:3, ensimmäiset kahdeksan sanaa ja jae 11.

KOMMENTTI: Yhtälö on selvä: Jumalaan uskomisen merkitsee aktiivista kuuliaisuutta. Jumalaan todella uskovat *pitävät Jumalan sapatit!*

Jumalan sapatit ei tule suhtautua kepeästi, eikä unohtaa. Käsky kuuluu: ”*Muista sapatit*” (2. Moos. 20:8, alkuteksti), koska kyseessä on muistomerkki Jumalan maapallon ennalleen palauttamisesta ja ihmisen luomisesta. Sapatti kuvaa tulevaa ikuista ”lepoa”, johon tosi kristitty pääsee, kun hän syntyy Jumalan perheeseen hengestä koostuvana Jumalan lapsena, *vapaana* kuolevaisen elämän fyysisistä heikkouksista ja rajoituksista.

11. Käskikö Jumala koko Israelin kansan kokoontua viikoittaisena sapatina kokoukseen? 3. Moos. 23:3. Kuinka Uuden testamentin kristittyjä kehoitetaan koskien yhteen kokoontumista? Hepr. 10:25.

KOMMENTTI: Nykypäivän Jumalan omat osallistuvat Jumalan Filadelfian seurakunnan viikoittaiseen sapatijumalanpalvelukseen yli 60 eri maassa ympäri maailmaa. He kokoontuvat joka sapatit kuulemaan Jumalan seurakunnan pastoreiden hengellistä opetusta Raamatusta (Ef. 4:11–13).

Jumalan kansa *iloitsee* tänään Jumalan sapatina, se kokoontuu mielellään yhteen. Seurakuntalaiset oppivat, kuinka *suuri siunaus* on viettää Jumalan lepopäivää—joka muistuttaa Luoja-Jumalasta ja hänen mahtavasta *päämäärästään* ihmiskunnalle!

PÄÄSIÄINEN

Useimmat Raamattututkijat ovat yksimielisiä, että Uuden testamentin monet viittaukset Jumalan vuotuisiin juhlahyihin (kuten Apt. 18:21 ”Pyrin kaikin tavoin pitämään tulevan juhlan Jerusalemissa”, alkuteksti, puuttuu suom. käännöksestä lainatun lauseen alusta) osoittavat, että niiden noudattaminen oli tunnettu ja hyväksytty tapa alkuseurakunnassa—että niitä *pidettiin jopa itsestäänselvyytenä*. Vielä tärkeämpää on, että Kristus ja Jumalan seurakunta viettivät vuosittaisia juhlahyhiä *tapansa mukaan*: ”Alkuseurakunnassa juhlahyhiä viettämistä yhdessä juutalaiskansan kanssa ei koskaan kyseenalaistettu, eikä tapa tarvitse erityistä mainintaa” (*New International Dictionary of New Testament Theology*, osa 1, sivu 628).

Uutta testamenttia tutkiessa käy selväksi, että Jumalan vuosittaiset juhla-ajat saivat uuden merkityksen apostolisessa Jumalan seurakunnassa. Jeesuksen opetus ja esimerkki antoivat uuden ymmärryksen päivien merkityksestä, ja miten niitä tuli noudattaa.

Huomaa, mitä *Encyclopaedia Britannica* kertoo Uuden testamentin Jumalan seurakunnan pitämistä Raamatun juhla-ajoista uudella, erilaisella tavalla: ”Erytysten aikojen pyhyys [kuten pääsiäinen ja joulukuu] ei löytynyt ensimmäisten kristittyjen ajatuksista ... [jotka] *jatkoivat* juutalaisten juhla-aikojen viettämistä [3. Moos luku 23], vaikkakin *uudessa hengessä*, muistojuhlina tapahtumista joita nämä juhla-ajat enteilivät” (osa 8, sivu 828, 11. painos, kursivointi lisätty).

1. Kuka Raamatun mukaan asetti vuosittaiset juhla-ajat alkuun? 3. Moos. 23:1–4. Painottiko Jumala, että hänen asettamiaan vuotuisia juhlia oli noudatettava viikoittaisen sapatin *lisäksi*? Jakeet 37–38.

KOMMENTTI: Huomaa, että juhlit *eivät* ole ”juutalaisten juhlia” *eivätkä* ”Mooseksen juhlia”, kuten jotkut ovat luulleet. Ne ovat Jumalan asettamia *Jumalan omia juhlia*, jotka hän käski kansansa pitää joka vuosi.

2. Mikä on ensimmäinen vuosittain noudatettava juhla-aika? 3. Moos. 23:5. Koska Jumala asetti ensimmäinen pääsiäisen (pesah)? Lue ja tee yhteenveto 2. Moos. 12:1–13,21–27.

KOMMENTTI: Pääsiäinen, Jumalan ensimmäinen vuosittainen juhla-aika, kuvaa alkua—ensimmäistä

askelta–Jumalan suuressa pelastussuunnitelmassa ihmiskunnalle.

Pääsiäisen oli määrä olla vuosittainen muistomerkki joka kuvasi, kuinka Jumala pelasti israelilaisten esikoiset kuolemasta. Se kuvasi myös tulevaa Jeesuksen Kristuksen, karitsan, ”meidän pääsiäislampaamme”, suurta uhria (1. Kor. 5:7; 1. Piet. 1:18–19) maksuksi ihmiskunnan synneistä. Kuolemanenkeli ensimmäisenä pääsiäisenä israelilaisikoisen säästäminen karitsan vuodatetun veren kautta on *esikuva*, kuinka säästymme tänään Kristuksen uhrin kautta synnin rangaistukselta (Room. 6:23) – iankaikkiselta kuolemalta.

Kohta näemme, että kun Jeesuksen kuoleman jälkeen pääsiäistä juhlittiin uusilla symboleilla, siitä tuli vuosittainen muistomerkki Jeesuksen uhrista. Jeesus oli *todellinen*, pääsiäislampaan enteilemä uhri.

3. Käskikö Jumala viettämään ikuisesti pääsiäistä (pesah) jo *ennen* Siinaita? 2. Moos. 12:23–24. Viettikö Jeesus Kristus pääsiäistä (pesah)? Joh. 2:13,23.

KOMMENTTI: Jeesus vietti vuosittaisia juhla-aikoja. Jeesus oli Vanhan testamentin Jumala, joka oli antanut juhla-ajat Israelille!

4. Viettikö Jeesus pääsiäistä 12 opetuslapsensa kanssa ristiinnaulitsemista edeltävänä yönä? Matt. 26:17–20. Minkä *uuden* käskyn Jeesus antoi opetuslapsilleen pääsiäisaterian vietosta? Joh. 13:1–5,14–15.

5. Eikö Pietari aluksi sallinut Jeesuksen pestä jalkojaan? Jakeet 6–8. Eikö Pietarilla voinut olla osuutta Jeesukseen, jos hän ei antaisi Jeesuksen pestä jalkojaan? Jae 8. Miksi Jeesus asetti viimeisen pääsiäisaterian aikana uuden jalkojenpesukäytännön? Jakeet 12–16.

KOMMENTTI: Avoimissa sandaaleissa jalat likaantuivat helposti. Alimmat palvelijat pesivät yleensä taloon astujien jalat.

Jeesus havainnollisti opetuslapsilleen heidän jalkansa pesemällä, että hän tuli maan päälle *palvelemaan* ihmiskuntaa. Jeesus demonstroi pian sen jälkeen äärimmäisen palvelutehtävänsä laajimmassa muodossa uhratessaan *elämänsä* koko ihmiskunnan syntien takia. Jalkojen pesu kuvaa *nöyryyttä* ja *palveluasennetta*, mikä jokaisen kristityn on kehitettävä muita kohtaan.

6. Käskikö Jeesus selvästi opetuslapsiaan pesemään toinen toistensa jalat? Joh. 13:14–15. Tuliko opetuslasten opettaa maailman ihmisiä toimimaan samoin? Matt. 28:19–20. Annetaanko Kristuksen sanoja totteleville, mielekkääseen pesuseremoniaan osallistuville, erityinen siunaus? Joh. 13:17; 14:23.

7. Kuinka Jeesus käski opetuslapsiaan viettää *uudella tavalla* pääsiäisateriaa juuri ennen kuolemaansa?

Matt. 26:19,26–29. Mitä hän käski heidän tehdä? Luuk. 22:19–20. Tuliko heidän opettaa käytäntö maailman ihmisille? Matt. 28:19–20.

KOMMENTTI: Jeesus ei kumonnut pesahia! Päinvastoin, hän opetti viimeisellä maan päällä olonsa hetkellä opetuslapsilleen, *miten pääsiäistä tulee viettää jatkossa*–uusina symboleja käyttäen. Emme enää vuodata vuosittain karitsan verta emmekä paahda sitä, nautimme nyt happamatonta leipää ja viiniä.

Uuden testamentin pääsiäistä tulee viettää Kristuksen kuoleman *jokavuotisena muistomerkkinä*. Pääsiäinen vahvistaa vuosi vuodelta, ”siihen asti kun hän tulee” (1. Kor. 11:26), tosi kristityn uskon ”meidän pääsiäislampaamme, Kristuksen” (1. Kor. 5:7) vereen syntien anteeksisaamiseksi, mitä viinin juominen symboloi.

Murretun leivän syöminen symboloi uskoamme Kristuksen rikottuun ruumiiseen, fyysiseksi parantumiseksemme. Jeesus Kristus antoi repiä ruumiinsa ruoskimalla rikki, haavoittaa tuntemattomaksi! Kristus kärsi piinan, jotta uskomalla hänen rikottuun ruumiiseensa, voimme saada anteeksi *fyysiset* syntimme–kehomme parantamisen, kun olemme sairaita (Jes. 53:5; 1. Piet. 2:24; Ps. 103:2–3, Jaak. 5:14–15) –hengellisten syntiemme anteeksisaamisen lisäksi Kristuksen vuodatetun veren kautta. Murrettu happamaton leipä on muistuttaa meitä, että ”hänen *haavainsa* kautta me olemme paratut”.

Tosi kristityt viettävät pääsiäistä Kristuksen käskemällä tavalla, Kristuksen kärsimys- ja kuolinpäivän aattona.

(Pääsiäinen ja Jumalan vuosittaiset juhla-ajat vaihtelevat vuosittain roomalaisessa kalenterissa. Tulevien vuosien juhla-ajat löytyvät *pyhäpäivä taskukalenterista*, jonka voit tilata itsellesi ilmaiseksi.)

8. Opettikö apostoli Paavali Uuden testamentin kristittyjä viettämään pääsiäistä uusilla symboleilla, happamattomalla leivällä ja viinillä Jeesuksen esimerkin ja käskyn mukaan? 1. Kor. 5:7–8; 11:23–26.

KOMMENTTI: Jeesuksen rakentama seurakunta vietti pesahia (kreikan alkusana *pascha*) happamattoman leivän juhlaa, *ei* nykyistä pääsiäistä, engl. Easter (Apt. 12:4 King James sisältää käännösvirheen.)

9. Viettäkö Kristus Jumalan valtakunnassa maan päällä, ja muut hänen kanssaan, oikeaa pääsiäistä? Matt. 26:29; Luuk. 22:15–16. Tuleeko tähän saakka pääsiäistä viettää Kristuksen kuoleman *muistomerkkinä*? Kertaa 1. Kor. 11:25–26.

KOMMENTTI: Jeesus käski opetuslapsiaan viettämään pääsiäistä muistokseen, kunnes hän palaa ja

JUMALAN VUOTUISET JUHLAPYHÄT

JUHLA	JUHLA	JUHLA	JUHLA	JUHLA	JUHLA	JUHLA
PÄÄSIÄINEN	HAPPAMATTOMAN LEIVÄN PÄIVÄT (seitsemän päivää)	HELLUNTAI	PASUUNANSOITON PÄIVÄ	SOVITUSPÄIVÄ	LEHTIMAJANJUHLA (seitsemän päivää)	JUHLAN VIIMEINEN SUURI PÄIVÄ
3. Moos. 23:5	3. Moos. 23:6-8	3. Moos. 23:15-21	3. Moos. 23:24-25	3. Moos. 23:27-32	3. Moos. 23:34-36	3. Moos. 23:39
	ens. pv	viim. pv			ens. pv	
	PYHÄPÄIVÄ	PYHÄPÄIVÄ	PYHÄPÄIVÄ	PYHÄPÄIVÄ	PYHÄPÄIVÄ	PYHÄPÄIVÄ

asettaa pääsiäisen koko ihmiskunnan vietettäväksi. Apostolit viettivät alkuperäistä pääsiäistä. Jumalan tosi seurakunta viettää edelleen samaa pääsiäistä!

HAPPAMATTOMAN LEIVÄN JUHLA

Pääsiäinen, ensimmäinen Jumalan vuosittainen juhla, kuvaa vain alkua, *ensimmäistä askelta*, Jumalan suuressa pelastussuunnitelmassa ihmiskunnalle. Jeesus Kristus, ”meidän pääsiäislampaamme” (1. Kor. 5:7), kärsi ja kuoli syntiemme tähden. Kristuksen uhrin hyväksyminen syntiemme maksuksi ei ole kuitenkaan tarpeeksi.

Kun olemme tehneet parannuksen synneistämme ja Jumala on antanut meille anteeksi, meidän on *hyväksyttävä synti*, jätettävä taaksemme maailman syntinen tie (Ilm. 18:4) – aivan kuten Israel lähti pois syntiä edustavasta Egyptistä (Hepr. 11:25–26). Meidän on ponnisteltava, poistettava *kaikki synti*. Tämä on *meidän* osamme Jumalan suuressa suunnitelmassa.

Auttaakseen Jumalan suunnitelman *toisen vaiheen* muistamisessa Kristus antoi seurakunnalle toisen vuotuisen juhlan, jonka viettäminen iskostaa mieliimme, että meidän on ponnisteltava, jotta *emme palaa takaisin* Jeesuksen verellään maksamiin synteihin. Ymmärretään asia.

1. Mitä juhlaa Jumala käski Israelin viettää heti pääsiäisen jälkeen? 2. Moos. 12:14–17; 3. Moos. 23:5–6. Oliko israelilaisten määrä viettää juhlaa vain yhden kerran? 2. Moos. 12:17; 13:7,10.

KOMMENTTI: Huomaa, että Jumala asetti happamattoman leivän juhlan *ennen* Siinainvuorelle saapumista–ennen Egyptistä lähtemistä. Sitä tuli viettää pääsiäisen lailla sukupolvesta sukupolveen–*ikuisesti!*

2. Kuinka monta päivää happamattoman leivän juhla kestää? 2. Moos. 12:15; 34:18; 4. Moos. 28:16–17;

5. Moos. 16:3–4. Asetettiin ensimmäinen ja seitsemäs päivä erillisiksi *pyhäiksi* päiviksi–joina kansan tuli kokoontua kuten viikoittaisena sapattina? 2. Moos. 12:16; 3. Moos. 23: 3,7–8.

KOMMENTTI: Heprealaisen kalenterin ensimmäistä kuukautta, jonka juutalaiset säilyttivät Jumalan innoittamana Uuden testamentin kristityille, kutsuttiin abib-kuukaudeksi. Se osuu nykyisessä roomalaisessa kalenterissa joko maalisi- tai huhtikuuhun. Happamattoman leivän juhla alkaa 15. abib, pääsiäisen jälkeisenä päivänä, ja jatkuu seitsemän päivän ajan aina 21. abib saakka. 15. ja 21. ovat erityisiä sapatteja–vuosittaisia ”pyhiä kokouksia” – lepopäiviä ja jumalanpalveluspäiviä.

Tässä vaiheessa on hyvä selvittää Jumalan vuotuisen juhla-aikojen eli juhlien ja Jumalan vuosittaisten pyhäpäivien eli sapattien välinen ero. Jumalan yleisuunnitelma sisältää *seitsemän* vuosittaista juhla-aikaa, joista kaksi, happamattoman leivän juhla ja lehtimajanjuhla, kestää kumpikin seitsemän päivää. Löytyy myös *seitsemän* vuosittaista pyhäpäivää, sapattia, joihin levätään säännöllisestä työstä. Jokainen pyhäpäivä on juhla-aikana (happamattoman leivän juhla sisältää kaksi pyhäpäivää). Ensimmäinen juhla, pääsiäinen, *ei* ole poikkeuksellisesti sapatti eli pyhäpäivä (ks. kaavio).

3. Käskettiinkö israelilaisia poistamaan *kaikki* hapatusaineet ja hapatus sisältävät elintarvikkeet asuinsijoiltaan ja tonteiltaan happamattoman leivän juhlan seitsemän päivän ajaksi? 2. Moos. 12:15–19; 13:7.

KOMMENTTI: Kohotusaine on aine, jonka avulla taikina käy ja kohoaa. Hiiva, ruokasooda ja leivin jauhe ovat kohotusaineita. Useimmat leivät, keksit, murot ja kakut sisältävät kohotusaineita, miksi niitä tulee välttää tänä juhla-aikana.

4. Symboloiko hapatus selvästi syntiä? 1. Kor. 5:8; Matt. 16:6,11–12; Luuk. 12:1.

KOMMENTTI: Raamattu kutsuu hapatusta useasti synniksi. Hapatus paisuttaa—kuten synti. *Happamatonta* leipä on litteä leipä, joka ei sisällä nostatusainetta, miksi se kuvaa synnittömyyttä. Seitsemän on Jumalan erityinen, täyttymystä ja täydellisyyttä merkitsevä luku. Jumala muistuttaa meitä seitsemän päivää kestävä happeamattoman leivän juhlan kautta, että Jumalan omien tulee poistaa synti *täydellisesti* elämästään.

5. Käskeekö Jumala ihmisiä syömään tänä juhla-aikana happamatonta leipää? 2. Moos. 12:15,19–20; 3. Moos. 23:6.

KOMMENTTI: Israelilaisten piti poistaa happamatonta leivän juhla-aikana asuinpaikoistaan kaikenlaiset kohotusaineet ja hapatetut elintarvikkeet, mikä symboloi synnin poistamista. Israelilaisten käskettiin *syödä* samana juhla-aikana lisäksi happamatonta leipää, symboloiden synnin vastakohtaa—*aktiivista kuuliaisuutta* Jumalalle! (Happamatonta leipää ei tarvitse kuitenkaan syödä *jokaisena* juhlan päivänä, kuten oppitunnista 30 käy ilmi.)

6. Kun teemme parannuksen ja otamme kasteen, Kristuksen uhri poistaa kaikki menneet syntimme. Apostoli Paavali kysyy, pitääkö meidän sitten pysyä synnissä. Kuinka hän vastaa? Room. 6:15–16 Mitä Paavalin apostolinen käsky ilmoittaa? Jakeet 11–13.

KOMMENTTI: Kristuksen kuolema (jota pääsiäinen kuvaa) maksoi syntiemme rangaistuksen, joka on ikuisen kuolema (Room. 6:23). Välittömästi pääsiäistä seuraavat happamatonta leivän juhlapäivät kuvaavat seuraavaa askelta Jumalan suunnitelmassa—kristityn synnin pois panemista. Kun hyväksymme Kristuksen uhrin ja meidät kastetaan, emme jatka synnissä. Me hylkäämme synnin ja noudatamme Jumalan käskyjä!

7. Käsketäänkö Uuden testamentin kristittyjä viettämään happamatonta leivän juhlaa? 1. Kor. 5:8.

8. Mikä Paavalin puhe osoittaa selvästi, että Jumalan Korintin seurakunta vietti hänen aikanaan happamatonta leivän juhlaa? Jae 7. Huomaa, ”niinkuin te olettekin happamatonta”.

KOMMENTTI: Apostoli Paavali käski Korintin seurakunnan jäseniä poistamaan hengellisen hapatuksen sen jälkeen kun he olivat *jo* poistaneet juhlaa valmistellessaan fyysisen hapatuksen Seurakuntalaisten oli määrä viettää juhlaa happamatonta leivän kera, ja lisäksi hengellisen ”happamattomuuden” asenteella totuudessa.

9. Haluaako Jumala, että kristityt hylkäävät maailman synnin tien? Ilm. 18:4. Tuleeko meidän jatkuvasti

ponnistella—nähdä vaivaa, energisesti—poistaa synti elämästämme, kun se putkahtaa esiin? Hepr. 12:1,4.

KOMMENTTI: Jos aiomme tulla Hengestä syntyneiksi Jumalan perheen jäseniksi, meidän on osoitettava, että tottelemme Jumalaa tässä elämässä poistamalla *hengellisen* synnin hapatus elämästämme ja PITÄMÄLÄ SE POIS! Tämä on meidän *osamme* Jumalan suuressa suunnitelmassa.

Näin jokakeväinen, seitsemän päivää kestävä happeamattoman leivän juhla muistuttaa Hengestä siitetyjä kristittyjä erityisesti, että heidän tulee noudattaa Jumalan käskyjä jatkuvasti.

HELLUNTAI-ENSIHEDELMIEN JUHLA

Kuten jo esitimme, Jumalan vuosittaisten pyhäpäivien tarkoitus oli varmistaa, että Jumalan omat ymmärtävät jatkuvasti Jumalan suuren suunnitelman. Olemme nähneet, että pääsiäinen kuvaa Jumalan suunnitelman ensimmäistä askelta—Kristuksen syntiemme rangaistuksen maksavaa uhria. Sitä seuraavat happamatonta leivän päivät kuvaavat, kuinka jätämme synnin täysin, tottelemme Jumalaa ja vaellamme hänen käskyjensä mukaisesti.

Kolmas juhla paljastaa myös elintärkeän osan Jumalan suunnitelmaa, jota useimmat eivät ymmärrä sitä viettämättä. Useimmat kirkot opettavat, että ihmiset, jotka kuolivat ilman ”pelastumista Kristuksessa” ennen tämän paluuta, jäävät pelastuksesta osottomiksi. Ne uskovat, että kun Kristus tuli maan päälle, hän pyrki kiihkeästi pelastamaan maailman ihmiset, uskoen, että saatanan ja Kristus kilpailevat keskenään.

Ei ole kilpailua! Helluntai, jota kutsutaan myös viikkojuhlaaksi ja ensihedelmien juhlaaksi, paljastaa, ettei Jumala ojentaa kyllä kätensä pelastaakseen koko maailman—mutta ei tee sitä vielä. Nykyisenä aikana Jumalan kutsumat ovat vain Jumalan pelastussuunnitelman *ensihedelmiä*. Ymmärretään asia.

1. Mitkä ohjeet Jumala antoi helluntaista? 3. Moos. 23:15–17,20. Oliko helluntai pyhäpäivä, sapattileppäpäivä, jona ihmisten tuli kokoontua? Jae 21. Oliko Jumalan omien määrä viettää sitä joka vuosi, ikuisesti? Sama jae.

KOMMENTTI: Tässä vaiheessa on ymmärrettävä happeamattoman leivän juhlaan kuuluva seremonia, miten sen symboliikka liittyy kolmanteen vuotuisen juhlaan. Vaikka seremoniaa ei enää suoritettu, kun roomalaiset tuhosivat 70 jKr. temppelein, se on edelleen erittäin merkityksellinen.

2. Millainen toimitus tuli toimittaa ennen kevään sadon korjaamista Jumalalle? 3. Moos. 23:9–11,14.

KOMMENTTI: Johdannossa kerroimme, että Jumala asetti juhla-aikansa Palestiinan kahden vuosittaisen sadonkorjuun yhteyteen. Jumala kuvaa maan satokausien avulla suuren suunnitelmansa *hengellistä* ”satoa”.

Fyysiset sadot auttavat ymmärtämään, ettei Jumala valmista ja korjaa tänään valtaosaa maailman ihmisistä. Hän kutsuu ennen Kristuksen toista tulemistä vain hyvin *harvat* seurakuntaansa. Jumala havainnollistaa joka vuosi kevään juhla-aikojen kautta seurakunnalleen, että Jumalan Hengestä siitetyt lapset ovat pelkäämään pelastuksen ”esikoisia” (Jaak. 1:18) – ihmiskunnan hengellisen sadon *alku*, suhteellisen *pieni* Jumalan perheeseen astuvien joukko

Kevätsato alkoi, kun edellisenä iltana leikattu ja valmisteltu ohranippu tuotiin aamulla happamattoman leivän juhlan ensimmäisenä viikonpäivänä (sunnuntaina) papille, joka heilutti Jumalan hyväksyttäväksi tuodun ”heilutuslyhteen” kohti taivasta edustaen ensihedelmien sadon *ensi* osaa.

Kun heilutuslyhde oli heilutettu, sadonkorjuu alkoi, ja kevätsato päättyi 50 päivää myöhemmin ensihedelmien juhlaan. (Juhlan Uuden testamentin helluntai on *pentekoste*, joka tarkoittaa kirjaimellisesti ”viideskymmenes [päivä].”) Ihmiset kokoontuivat tänä vuotuisena sapattina kiittämään Jumalan antamista sato-vuoden ensihedelmistä.

Huomataan nyt, miten heilutuslyhde liittyy Jeesukseen Kristukseen.

3. Kuka nousi ensimmäiseksi ylös kuolleista Jumalan perheeseen? Apt. 26:23. Oliko Jeesus Jumalan hengellisen sadon, ensihedelmien, *esikoinen*? 1. Kor. 15:20,23; Kol. 1:18. Ovatko Hengestä siitetyt kristityt Jumalan suuren suunnitelman ensihedelmiä? Jaak. 1:18; Room. 8:23 (alkuteksti, molemmat ensihedelmiä).

4. Kun Kristus oli herätetty kuolleista, pitkö hänen mennä Isänsä luo ylös taivaaseen? Joh. 20:17. Saivatko opetuslapset koskea Kristukseen myöhemmin samana päivänä, kun Kristus oli palannut taivaasta? Vertaa Matt. 28:9 Joh. 20:19–20,27–28.

KOMMENTTI: Tämä kaikki tapahtui ensimmäisenä viikonpäivänä (sunnuntaina) happamattoman leivän juhlan aikana. Heilutuslyhde heilutettiin samana aamuna kuin minä Isä hyväksyi Jeesuksen Kristuksen *hengellisenä* ”heilutuslyhteenä” taivaassa!

Kristus täytti Vanhan testamentin heilutuslyhteen symboliikan. Kristus oli ensimmäinen kuolleista herätetty Jumalan Poika–ensimmäisenä Jumalan suuressa suunnitelmassa korjattu. Kristuksesta tuli *ensiksi syntynyt* Jumalan Poika–ensimmäisen ihminen, joka sai pelastusprosessin valmiiksi, ja ”syntyi uudelleen”.

Jeesus ei olisi voinut valmistua pelastuksemme Päämieheksi ja vanhemmaksi Veljeksemme ilman Jumalan antamaa elintärkeää ainesta–joka meidän kaikkien tarvitsee vastaanottaa, jotta voimme uudestisyntyä kuin Jeesus.

5. Kykenikö Jeesus henkisiin saavutuksiin, mm. olemaan Jumalalle kuuliainen, pelkällä ihmisvoimalla? Joh. 5:30; 8:28. Mistä Jeesus sai tarvittavan voiman? Joh. 14:10, viimeinen osa.

KOMMENTTI: Isä oli, hän ”asui” Jeesuksessa Pyhän Hengen kautta!

6. Lupasiko Kristus opetuslapsilleen saman hengellisen avun? Joh. 14:16. Mikä on ”Puolustaja”? Jae 26. Oliko Pyhä Henki Kristuksen kautta opetuslasten *kanssa*? Sama jae. Omasivatko opetuslapset jo Pyhän Hengen? Sama jae.

KOMMENTTI: Pyhä Henki oli opetuslasten *kanssa*, koska Henki oli Kristuksessa. Kun Kristus nousi taivaaseen, hän lupasi lähettää Pyhän Hengen opetuslapsiin, aivan kuin Henki oli ollut hänessä itsessään!

7. Minä päivänä opetuslapset vastaanottivat Jumalan Pyhän Hengen? Apt. 2:1–4. Tuliko heistä nyt Jumalan hengellisen seurakunnan jäseniä? 1. Kor. 12:12–14.

KOMMENTTI: Pyhä Henki annettiin opetuslapsille 50 päivää alkaen päivästä, jona Kristus hyväksyttiin taivaaseen. Jumala lähetti Jeesuksen lupauksen mukaisesti helluntaina Henkensä, mikä oli Jumalan seurakunnan *alku*–siittämään ja vahvistamaan seurakuntaansa nyt kutsumiaan ensihedelmiä.

Uuden testamentin helluntai-juhla opettaa, että Jumalan nyt kutsumat ovat pelkäämään Jumalan suunnitelman ensihedelmiä. Helluntai 31 jKr. oli päivä, jona Jumalan henki alkoi valmistaa hengellisen sadon *ensihedelmiä*, jotka ”korjattaisiin” Jumalan perheeseen.

PASUUNANSOITON PÄIVÄ

Ensihedelmiä ei voida korjata Jumalan perheeseen ennen kuin he ”syntyvät uudesti” (Joh. 3:3–8) – herätetään kuolleista ja muutetaan henkiolennoiksi, mikä tapahtuu vasta kun Jeesus Kristus palaa takaisin, mikä johdattaa meidät Jumalan suuren suunnitelman *neljänteen vaiheeseen*.

Pasuunansoiton päivä kuvaa Jumalan suunnitelman keskeistä tapahtumaa, Kristuksen paluuta, jolloin hän herättää ensihedelmiä kuolleista henkiolennoiksi, ja pelastaa lisäksi koko ihmiskunnan maailmansodan täystuholta.

Ymmärretään, mitä osaa pasuunansoitonjuhla esittää Jumalan suuressa suunnitelmassa.

1. Milloin tätä neljättä vuotuista juhla-aikaa on määrä noudattaa? 3. Moos. 23:23–25. Onko se vuotuinen sapatti, jona tulee levätä säännöllisestä työnteosta? Jakeet 24–25. Käskeekö Jumala kansan kokoontua tänä pyhäpäivänä? Jae 24.

KOMMENTTI: Jumalan suunnitelmassa luku *seitsemän* merkitsee loppuun saattamista ja täydellisyyttä. Jumalan kalenterin seitsemäs kuukausi sisältää neljä viimeistä juhla-aikaa, jotka kuvaavat Jumalan ihmiskunnalle tarkoitetun 7000 vuotta kestävänsuuren suunnitelman loppuun saattamista. Kuun ensimmäisen päivän juhla on Jumalan suunnitelman loppupahtumien alku.

2. Oliko juhlan määrä olla muistojuhla, jona soitettiin pasuunoja? Jae 24.

KOMMENTTI: Seremonia antaa pasuunan soiton päivälle juhlan nimen. Pasuunoihin puhaltaminen sisältää suuren symbolisen merkityksen—erityisesti nyt lopunaikana.

Muinaisessa Israelissa pasuunaan puhaltaminen ilmoitti kansalle Jumalan juhla-ajat ja kutsui Jumalan kansan kokoon. Pasuunoihin puhaltaminen hälytti myös vihollisarmeijasta ja lähestyvistä sodankäynnistä. Pasuunoiden läpitunkeva ääni sai muinaiset israelilaiset hätkähtämään edessä olevan sodan kauhun edessä! Varoitus lähestyvistä *sodasta* erottaa pasuunansoiton päivän muista juhlista.

3. Milloin Jeesuksen sanojen mukaan Jumalan tuleva valtakunta perustettaisiin—perustettaisiinko se maailmansodan aikana? Matt. 24:3,6–8. Olisiko ihmisellä valta tuhota ihmiselämä maapallolta täysin? Matt. 24:21–22.

4. Mitä Ilmestyskirja ilmoittaa ylikuulnollisiin pasuunoihin puhaltamisesta juuri ennen Jeesuksen Kristuksen paluuta? Ilm. 8:1–2,6; 11:15.

KOMMENTTI: Seitsemän pasuunaa edustaa seitsemää monumentaalista, peräkkäistä maailman tapahtumaa. Jumala varoittaa kansoja lähettämällä fyysisiä rangaituksia, jotta ne eivät vajoaisi entistä syvemmälle sekä kansallisiin että henkilökohtaisiin synteihin.

Kolme viimeistä pasuunavitsausta (nimeltä ”voi”) kuvaa katastrofaalisen maailmansodan kolmea vaihetta. Viimeisen pasuunan soidessa Jeesuksen Kristuksen toinen tulemus pelastaa ihmiskunnan täystuholta!

5. Kuka saa suojan pasuunavitsauksilta? Ilm. 3:10; 12:14. Puuttuuko Kristus ”valittujen” tähden maailmantapahtumiin; lyhentääkö hän suuren vaivan ajan ja pelastaako hän ihmiskunnan ydintuholta? Matt. 24:22.

KOMMENTTI: Jumalan valitut ovat Jumalan suuren suunnitelman *ensihedelmiä*. Jumala kutsuu

heidät erilleen maailmasta luomansa Jumalaperheen ”esikoissadoksi”.

Aiemmat oppitunnit kertoivat, että monet Jumalan valitut luopuivat kuitenkin totuudesta (tilaa ilmaiskirja *Malakian viesti*), miksi heidän täytyy kärsiä suuressa ahdistuksessa (Ilm. 12:17). Järkyttävä kärsimyksen aika ohjaa monen parannukseen ja kääntymään takaisin Jumalan puoleen, minkä jälkeen he saavat syntyä osaksi Jumalan perheen esikoissatota (Ilm. 14:4). Jumalan *varsinaisia valittuja* ei voida kuitenkaan valittujen joukossa pettää (Matt. 24:24), he saavat suojan tulevilta vitsauksilta.

6. Lupasiko Jeesus lähettää enkelin kokoamaan valitut, kun suuri pasuuna soi? Matt. 24:30–31. Soiko viimeinen pasuuna, kun Kristuksessa kuolleet herätetään? 1. Tess. 4:16–17; 1. Kor. 15:51–52; Ilm. 11:15–18. Onko seitsemäs pasuuna Ilmestyskirjan luvun 8 seitsemästä pasuunasta *viimeinen*? 1. Kor. 15:52.

KOMMENTTI: Jeesuksen Kristuksen paluusta ilmoitettavan seitsemännen pasuunan soidessa Jumalan suunnitelman ensihedelmät herätetään kuolleista ja muutetaan—*he syntyvät* kuolemattomiksi henkiolennoiksi Jumalan perheeseen! Jumala niittää nyt ensin perheensä pienemmän hengellisen ihmisdadon, joka auttaa Kristusta hallitsemaan maata (Ilm. 20:6) ja korjaa paljon suuremman hengellisen sadon ensin tuhatvuotisessa valtakunnassa ja myöhemmin sen jälkeen. Kolme viimeistä juhla-aikaa kuvaa yksityiskohtaisesti suuren sadon korjuuta.

SOVITUSPÄIVÄ

Kuinka saatanalle käy Kristuksen paluun jälkeen?

Jumalan suuren suunnitelman *viides vaihe*, sovituspäivä, vastaa kysymykseen. Sovituspäivä kuvaa aikaa, jolloin Kristus syrjäyttää saatanan, paholaisen nykyisen maailman hallitsijana (2. Kor. 4:4) paikkaan kauaksi ihmiskunnasta. Kun saatana sidotaan 1000 vuoden ajaksi, hän ei pysty enää pettämään kansoja eikä johdattamaan ihmisiä syntiin.

Kun saatana on vangittu, loppu ihmiskuntaa sovitetaan—tehdään *yhdeksi*—Jumalan kanssa. Ymmärretään Jumalan ainutlaatuisen viidennen juhlan symboliikka.

1. Mikä vuotuinen sapatti on yhdeksän päivää pasuunansoiton päivän juhlan jälkeen? 3. Moos. 23:27; 16:29–31. Käsketäänkö Jumalan kansaa kokoontumaan päivänä Jumalan eteen? 3. Moos. 23:27.

2. Miten meidän tulee viettää sovituspäivää? Jae 32. Miten me ”kuritamme” sovituspäivänä itseämme? Esra 8:21; Jes. 58:3.

KOMMENTTI: Sovituspäivänä Jumala käskee meitä *paastoamaan*—olemaan syömättä ja juomatta (2. Moos. 34:28, Est. 4:16) – 24 tunnin ajanjakson ajan, kuukauden yhdeksännen päivän illan auringonlaskusta kymmenennen päivän auringonlaskuun (”illasta iltaan” – 3. Moos 23:32).

Hengellisestä syystä suoritetun paaston tulisi tapahtua kaikkina aikoina ihmisielen *nöyryyttämiseksi*—Jumalan *lähestymiseksi* ja Jumalan vanhurskaalla tiellä kulkemisen mahdollistamiseksi. Sovituspäivänä paastoaminen on elävä muistutus pelastukseen vaadittavasta mielentilasta—nöyrytyksestä, Jumalan mielen mukaisesta murheesta, hartaasti Jumalan ja hänen tiensä etsimisestä.

3. Eroaako sovituspäivä muista vuotuisista pyhäpäivistä, koska sinä ei tehdä minkäänlaista työtä? 4. Moos. 29:7; 3. Moos. 16:29. Miksi sovituspäivää tulee viettää varsin juhlallisesti? 3. Moos. 23:28.

KOMMENTTI: *Sovitus* tarkoittaa yhdistämällä yhdeksi asettamista. Juhlapäivä symboloi Jumalan ja ihmisen *yhdeksi* asettamista: sovituspäivä on englanniksi Atonement, kirjaimellisesti yhdeksi asettaminen, *At-one-ment!* Sovituspäivänä paastoamme, nöyryyimme ja lähestymme Jumalaa—tulemme yhdeksi Jumalan kanssa! Jumala ja ihmiskunta *eivät voi* olla kuitenkaan täysin yhtä—täysin samaa mieltä—ennen *saatanan pidättämistä*.

3. Mooseksen kirjan luku 16 esittää yksityiskohdaisesti Jumalan leeviläisille papeille antamat ohjeet sovituspäivän rituaaleista. Vaikka rituaaleja ei enää suoriteta, ne paljastavat seuraavan vaiheen Jumalan suunnitelmassa, tavoitteena Jumalan hallituksen palauttaminen maan päälle ja pelastuksen kaikille opettaminen.

4. Oliko ylipappi Aaronin tehtävä uhrata kerran vuodessa erityinen syntiuhri kaikkien Israelin syntien sovittamiseksi? 3. Moos. 16:32–34. Tapahtuiko tämä sovituspäivänä? Jakeet 29–30.

5. Heittikö ylipappi ennen sovituksen toimittamista arpa kahdesta kauriista, (engl. vuohesta) ratkaistakseen, ketä kumpikin eläin edustaisi? 3. Moos. 16:7–8. Edustiko toinen Kristusta, Herraa? Jae 8. Ketä toinen edusti? Sama jae. Pitikö se karkottaa? Jae 10.

KOMMENTTI: *Asasel* merkitsi aikaisten Siinain erämaan asukkaiden keskuudessa saatanaa, paholaista! (Enemmän tästä myöhemmässä oppitunnissa).

6. Uhrattiinko Kristusta edustava vuohi syntiuhriksi koko kansan puolesta? Jakeet 15–16. Asetettiin kansan synnit symbolisesti saatanaa esittävän vuohen päälle, joka vietiin sitten erämaahan? Jakeet 21–22.

KOMMENTTI: Jeesus Kristus sovitti syntimme, kun hän kärsi rangaistuksen syntiemme tähden (kuolemalla—Room. 6:23) uhraamalla synnittömän elämänsä puolestamme. Todellinen *syy* synteihin on saatana paholainen (Joh. 8:42–44). Leeviläisessä rituaalissa saatanan innoittamat ihmisten synnit asetettiin symbolisesti takaisin saatanan päälle, mihin ne kuuluvat! Vaikka Kristuksen kuolema mahdollistaa syntiemme anteeksiannon, *oikeus* ei toteudu ennen kuin synnin *alkuperä*—saatana paholainen—saa rangaistuksen osallisuudestaan synteihimme.

Kun Jeesus Kristus palaa, saatanan syyllisyys sijoitetaan takaisin hänen päällensä, ja hänet *poistetaan* ihmisten läheisyydestä. Huomaa Jeesuksen Kristuksen Ilmestyskirjassa ilmoittama tämän Jumalan suuren suunnitelman osan täyttyminen:

7. Mitä saatanalle tehdään Jeesuksen Kristuksen toisen tulemuksen jälkeen? Ilm. 20:1–2. Mihin saatanan heitetään? Jae 3.

KOMMENTTI: *Asasel*-vuohi karkotettiin erämaahan, joka kuvaa syvyyttä. Kristus pidättää saatanan ja hänen demoninsa, jotta he eivät voi johtaa ihmiskuntaa syntiin. Saatana ei saa enää lähettää ihmisieliin (Ef. 2:2) pahoja asenteitaan.

Kun Jumalan enkeli (3. Moos. 16:21 symbolinen sitä varten varattu mies) sitoo paholaisen, ihmiskunta voi olla vihdoin yhtä Jumalan kanssa!

Ihmiskunta voi ymmärtää ensimmäisen kerran Jumalan mestarillisen pelastussuunnitelman. Ihmiset taajuavat väärät tapansa, haluavat tehdä parannuksen ja saada syntinsä anteeksi. Vasta sitten ihminen on sovituspäivän kuvaamalla tavalla *yksi* Kristuksen ja Isän kanssa!

LEHTIMAJANJUHLA

1. Mikä Jumalan määräämä juhla-aika on vain viisi päivää sovituspäivästä? 3. Moos. 23:34; 5. Moos. 16:13–15.

2. Alkaako tämä seitsemän päivää kestävä juhla-aika pyhäpäivällä, jona kaikki arkityö on kielletty ja jona ihmisten tulee kokoontua Jumalan edessä? 3. Moos. 23:35. Käskeekö Jumala viettää tätä vuotuisia juhla-aikaa ikuisesti? Jae 41.

KOMMENTTI: Lehtimajanjuhlaa kutsuttiin myös korjuujuhlaaksi (2. Moos. 23:16; 34:22), koska se juhlisti loppukesän ja alkusyksyn satoa (3. Moos. 23:39).

3. Mikä on Jumalan vuosittaisen lehtimajanjuhlan teema? 5. Moos. 16:14–15. Käskeekö Jumala iloita juhlan aikana hyvää ruokaa syömällä? 5. Moos. 14:26.

KOMMENTTI: Lehtimajanjuhla, joka kuvaa Jumalan yleissuunnitelman *kuudetta vaihetta*, on suuren

ESIMAKUA ONNEN TILASTA *Lehtimajanjuhla kuvaa rauhaisaa, onnellista huomisen maailmaa, jolloin jopa leijona ja karitsa elävät rauhassa keskenään.*

riemun aika! Muinainen Israel iloinen ja riemuinen juuri ennen juhlaa talvea varten korjatun runsaan sadon vuoksi. Lehtimajanjuhlan kuvaamassa tuhatvuotisessa valtakunnassa Jeesuksen Kristuksen vanhurskaan hallinnon alaisuudessa onni, ilo ja hyvinvointi leviävät koko maailmaan. Maailmanlaajuinen Jumalan elämäntavan noudattaminen tekee huomisen maailmasta kirjaimellisen *ihannemaailman!*

4. Pitääkö Jumalan omien asua juhlan aikana lehtimajoissa–tilapäisissä asunnoissa? 3. Moos. 23:42.

KOMMENTTI: ”Lehtimaja” tai ”tabernaakkeli” on *väliaikainen* asumus. Jumala käski muinaisia israelilaisia asumaan lehtimajanjuhlan aikana väliaikaisissa, puiden lehvistä valmistetuissa suojissa (jaa 40). Nykyisin Jumalan lehtimajanjuhlaa viettäville väliaikaisia asumuksia ovat teltta, asuntoauto, motelli ja hotellihuone.

Jumala haluaa, että lehtimajanjuhla erottaa, vapautta Jumalan omat maailmasta. Väliaikaisissa asumuksissa–kaukana arkiympäristöstä, työpaikalta ja monista kielteisistä vaikutuksista–koko viikon ajan viettävät Jumalan omat kokevat *esimakua* tuhatvuotisen valtakunnan yleismaailmallisesta vapaudesta, ilosta ja rauhasta, kun saatana on poistettu ja Jeesus Kristus hallitsee maan päällä kuolleista herätettyjen pyhiensä kanssa (Sak. 14:9; Ilm. 20:6).

Lehtimajanjuhla on jatkuvan aidon kristittyjen yhteyden, hengellisen opetuksen ja terveen hauskanviihtelyn paikka! Tuhannet Jumalan seurakuntalaiset kokoontuvat perheineen juhlapaikoille eri puolilla maailmaa. Kun kristityt elävät juhlan aikana yhdessä *harmonisesti*, he demonstroivat, millainen nykypäivän onneton, synnin täyttämä maailma muuttuu, kun Kristus palaa.

Lehtimajanjuhla ei ole pelkästään riemukas fyysinen juhla, se on myös *hengellisen* koulutuksen ja valmistautumisen juhla. Jumalan pastorien innostavat saarnat valmistavat Jumalan seurakunnan jäseniä hallitsemaan ja opettamaan Kristuksen kanssa tuhatvuotisessa valtakunnassa.

5. Kun Jeesus Kristus palaa, hän alistaa maan sotivat kansat Jumalan hallituksen alaiseksi. Pyytävätkö kansat Kristusta opettamaan heille Jumalan elämäntavan? Miik. 4:1–2. Ymmärtääkö koko maailma vihdoinkin Jumalan rauhan, onnen, yltykülläisyyden ja pelastuksen tien? Jes. 11:9; Jer. 31:34.

KOMMENTTI: Kun saatana on sidottu ja Jumalan hallitus perustettu, 1000 vuotta kestävä kultainen maailmanrauhan ja hyvinvoinnin aikakausi voi alkaa. Kristuksen koko maailman kattava uudelleenkoulutusohjelma saa aikaan uuden sivilisaation, joka perustuu Jumalan elämäntapaan–Jumalan rakkauden lakiin–joka tuo ihmisille fyysisiä ja hengellisiä siunauksia.

6. Mitä tapahtuu kansoille, jotka kieltäytyvät ensiksi viettämästä lehtimajanjuhlaa, jotka kieltäytyvät uudelleenkoulutuksesta Jumalan tielle? Sak. 14:16–17. Miten käy kansoille, jos ne kieltäytyvät toisen kerran tottelemasta? Jakeet 18–19.

KOMMENTTI: Kristus opettaa maailman kansoja *vuosittaisten juhla-aikojensa kautta*. Ne oppivat, että Jumalan yleissuunnitelma on tie fyysisiin siunauksiin ja hengelliseen pelastukseen. Kansat, jotka kieltäytyvät itsestään viettämästä lehtimajanjuhlaa, joutuvat kärsimään kuivuudesta ja vitsauksista, kunnes he alistuvat Jumalalle.

7. Lakkaako Jumalan hallituksen lisääntyminen? Jes. 9:7 (alkuteksti, Hänen hallituksensa ja rauha lisääntyvät loppumattomasti).

KOMMENTTI: Maailman väkiluku lisääntyy nopeasti tuhatvuotisen valtakunnan aikana. Tuhannet miljoonat tekevät hengellisen parannuksen! Jumalan valtakunta kerää suuren ”syksysadon” – kun ihmiset syntyvät Jumalan tuhatvuotisen valtakunnan aikana uudesti Jumalaperheen perheenjäseniksi.

Tuhannen vuoden lopussa Jumalan suurperhe on valmis Jumalan suuren suunnitelman viimeistä

vaihetta varten. Tuhatvuotista valtakuntaa seuraa vielä suurempi ilo ja suuremmat saavutukset!

VIIMEINEN SUURI PÄIVÄ

Kuinka käy kaikkina aikoina eläneille ja kuolleille ihmisille, joita Jumala ei kutsunut (ehkä sukulaisesi, perheesi jäsenet) – ja joilla ei ollut mahdollisuutta oppia ja ymmärtää Jumalan tarkoitusta ja suunnitelmaa ihmiskunnalle? Ovatko he ikuisesti kadotettuja?

Viimeinen suuri päivä–seitsemäs ja viimeinen Jumalan vuosittainen juhla–joka kuvaa *viimeistä, seitsemättä vaihetta* Jumalan suuressa suunnitelmassa, vastaa kysymykseen

1. Onko Jumalan tahto, että kaikkina aikoina eläneet ihmiset oppivat tuntemaan Jumalan pelastussuunnitelman? 2. Piet. 3:9; 1. Tim. 2:4.

KOMMENTTI: Rakastavan Jumalan suunnitelma kattaa koko ihmiskunnan. Jumalan suunnitelmassa *jokainen*, minä aikana tahansa elänyt ihminen, saa mahdollisuuden pelastukseen ja poikuuteen Jumalan perheessä samalla lailla kuin tänä aikana Jumalan hengellisesti kutsumat ja siittämät lapset.

Viikko ei ole täydellinen ilman seitsemännen päivän sapattia, eikä Jumalan suuri suunnitelma ei ole täydellinen ilman Jumalan seitsemättä, viimeistä vuotuista juhlaa.

Raamatussa luku seitsemän merkitsee loppuun saattamista ja täydellisyyttä. Jumalan seitsemäs juhla ilmoittaa Jumalan suuren suunnitelman täydellisyyden–kuinka Jumalan rakkaus ja armo ihmisiä kohtaan jatkuu tuhatvuotisen valtakunnan *ulkopuolelle*.

2. Seurasiko seitsemän päivää kestävää lehtimajanjuhlaa välittömästi *kahdeksas* jumalanpalveluksen *päivä*? 3. Moos. 23:36,39.

KOMMENTTI: Viimeistä vuosittaista sapattia, pyhäpäivää, vietetään välittömästi lehtimajanjuhlan jälkeen. Koska se seurasi heti seitsemännen päivän juhlan jälkeen, ihmiset liittivät sen lehtimajanjuhlan yhteyteen ”kahdeksanneksi päiväksi”. Juhla tuli kristittyjen keskuudessa tunnetuksi nimellä ”juhlan *viimeinen, suuri päivä*” (Joh. 7:37). Viimeinen, suuri päivä on *erillinen* juhla-aika ja pyhäpäivä.

Viimeinen, suuri päivä kertoo, kuinka Jumalan yleissuunnitelma täyttyy. Kuten opimme oppitunnista 25, suuren valkean valtaistuimen tuomiojakso seuraa tuhatvuotisen valtakunnan jälkeen. Ilm. 20:5 osoittaa, että tuhatvuotisen valtakunnan jälkeen seuraa *toinen* ylösnousemus, ja jakeista 11–12 ilmenee, että tässä ylösnousemuksessa *kuolevaiseen* elämään herätetyt, joita ei ole vielä kutsuttu Jumalan pelastussuunnitel-

maan, saavat tilaisuisuuden syntyä Jumalan perheen jäseniksi. Heille annetaan riittävästi elinaikaa, jona oppia tottelemaan Jumalaa, aivan kuten Hengestä siitetyille kristityille tänään. Jatkuvasti Jumalan elämäntapaa noudattavat ja Jumalan luonteen kehittävät muutetaan tämän 100 vuotta kestävä tuomiokauden lopussa kuolevasta kuolemattomuuteen (Jes. 65:20).

3. Mitä Jeesus kertoi tästä erityisestä ”päivästä”, tuomion ajasta, ihmisistä, joiden on vielä määrä kuulla ja ymmärtää ihana pelastuksen sanoma? Matt. 11:20–24; 12:41–42.

KOMMENTTI: Kristus mainitsi Tyyron ja Siidonin kansan, Sodoman, Joonan aikaisen Niiniven ja lopulta Etelän kuningattaren. Jeesus vertaa näitä eri sukupolvien aikaisia ihmisiä päivänsä ihmisiin, joista valtaosa ei ymmärtänyt tai uskonut hänen sanomaansa. Jeesus kertoo, että nämä kaikki herätetään kuolleista yhdessä hänen elinaikansa sukupolven kanssa!

Jeesus esitti riittävästi esimerkkejä eri aikoina eläneistä ihmisistä todistaakseen, että suurin osa ihmiskuntaa herätetään ja elää *yhtä aikaa* maan päällä: Ennen vedenpaisumusta eläneet ihmiset, muinaisen Israelin 12 heimoa, keskiajan ihmiset ja nykyihmiset. Jopa ennenaikaisesti kuolleet vauvat ja lapset herätetään samaan aikaan kuolleista. Nämä kaikki, joita Jumala ei kutsunut heidän ensimmäisen elämänsä aikana, heräävät eloon toisessa ylösnousemuksessa.

Jeesuksen mukaan hänen Matteuksen evankeliumin luvuissa 11 ja 12 mainitsemansa muinaiset kansat olisivat tehneet parannuksen, jos hän olisi tullut heidän luokseen heidän päivinään. He *tahtovat* tehdä parannuksen, kun heidät herätetään kuolleista ja kun Pyhä Henki on saatavilla tuhatvuotisen valtakunnan jälkeen.

Raamattusi osoittaa, että valtaosa kaikkina aikoina eläneistä ihmisistä syntyy lopulta Jumalan perheeseen kyseisen tulevan tuomiokauden lopussa, jota viimeinen suuri päivä kuvaa.

Jumalan suuri pelastussuunnitelma ihmiskunnalle maan päällä on silloin *täydellinen*.

Jumalan suuren hallitsevan perheen jäsenet, nyt Hengestä koostuvat, odottavat tällöin uusia taivaita ja uutta maata–uutta upeaa mahdollisuutta hallita Isän Jumalan ja Jeesuksen Kristuksen, vanhemman veljemme alaisena *maailmankaikkeutta!*

PYHÄPÄIVÄT PALJASTAVAT JUMALAN SUUREN SUUNNITELMAN

Toisin kuin nykyiset kristinuskon juhlapäivät, Jumalan pyhäpäivät paljastavat Jumalan suuren

tarkoituserän ihmiskunnalle, ja *miten* Jumala toteuttaa suunnitelmansa.

Tämä yleiskatsaus oppitunti opetti, että Luoja muo-
vaa meistä Jumalan hengellisen luonteen kuvan, jotta
meistä voi tulla Jumalan valtakunnan jäseniä, mitä
viikoittainen sapatti kuvaa. Opimme, että jokainen
vuosittainen pyhäpäivä paljastaa askeleen Jumalan
suuressa suunnitelmassa. Päivistä ensimmäinen, *pää-
siäinen* on Kristuksen ”meidän pääsiäislampaamme”
kuoleman muistomerkki (1. Kor. 5:7). Kristuksen
kuolema maksoi syntiemme rangaistuksen. Pääsiäistä
seuraa välittömästi *happamattoman leivän päivien juh-
la*, joka opettaa, että kun olemme hyväksyneet Kris-
tuksen uhrin, meidän täytyy *poistaa synti* täydellisesti
elämästämme.

Koska emme kykene poistamaan syntiä omin voi-
min, Jumala lähetti *helluntaina* Pyhän Hengen—joka
siittää Isän kutsumat hengellisesti, mahdollistaa Ju-
malan lain noudattamisen, synnin voittamisen ja
hengellisen kasvun. Nyt kutsutut—*ensihedelmät*—ke-
hittyvät, kasvavat, voittavat vain Pyhän Hengen voi-
malla, *pätevöityvät* hallitsemaan Kristuksen kanssa,
kun Kristus palaa ja hallitsee maata ja tuo pelastuksen
ihmiskunnalle.

Helluntain jälkeiset juhlat kuvaavat symbolista *syk-
syn sadonkorjuuta*, kun loppu ihmiskunta, ihmiset, joi-
ta ei ole vielä kutsuttu, saavat mahdollisuuden pelastua.
Neljäs juhla, *pasuunansoiton päivän juhla*, kuvaa Jee-
suksen Kristuksen paluuta maan päälle, kun Kristus
puuttuu maailman asioihin, herättää ensihedelmänsä
kuolleista ja lakkauttaa kaiken kapinan. *Sovituspäivä*
kuvaa, kun Kristus lakkauttaa saatanan, perimmäisen
pettäjän, despoottinen hallinnon. Kun paholainen ja
hänen demoninsa on poistettu, koko ihmiskunta voi
olla Jumalan kanssa ”yksi”; parannuksen, kasteen ja
Jumalan hengen saatuaan.

Kristus perustaa Jumalan suunnitelman kuuden-
nessa vaiheessa maan päälle Jumalan hallituksen.
Lehtimajanjuhla symboloi tuhatvuotista valtakuntaa,
ihannetilaa, jona tuhannet miljoonat ihmiset siite-
tään Hengestä, syntyvät Jumalan perheeseen ja jona
Kristus opettaa Isän Jumalan johdolla ihmisille Ju-
malan tien. Kristus ei opeta yksin—*kevätsadon* aikana

kutsutut ihmiset ovat Hengestä syntyneitä Juma-
lan poikia, jotka hallitsevat Kristuksen kanssa ja
kouluttavat miljoonia ihmisiä tuhatvuotiskaudella.

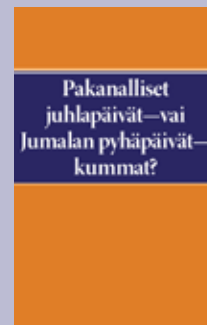
Lopulta Kristus tarjoaa pelastusta kaikille aikai-
semmin eläneiden ihmisille, jotka eivät kuulleet tai
ymmärtäneet totuutta. Tämä on Jumalan suunnitel-
man viimeinen suuri askel—*viimeinen suuri päivä*, joka
kuvaa viimeisen tuomion aikakautta.

Jumalan seurakunta ymmärtää Jumalan arvok-
kaan totuuden ja opettaa Jumalan tarkoituserän ja
suunnitelman ihmiskunnalle. Hengestä siitetyt Ju-
malan lapset viettävät joka vuosi uskollisesti ympäri
maailmaa Jumalan viikoittaista sapattia ja vuosittaisia
juhla-aikoja!

Seuraavat oppitunnit käsittelevät Jumalan pyhä-
päiviä *perusteellisesti*. Seitsemännen päivän sapattia
käsittelevä oppitunti 28 käy tarkasti läpi esitetyt vii-
koittaista sapattia koskevat kysymykset, sekä vastaa
mm. seuraaviin kysymyksiin: Millä tavalla sapatti
on erityinen ”testi” käsky? Onko aika ”kadotettu”?
Muuttiko Jumala seitsemännen päivän sapatin toi-
seksi päiväksi? Miten teemme Jumalan viikoittaisen
sapatin hengellisen siunauksen ja ilon päiväksi?

Sapattia käsittelevä oppitunti ilmoittaa innostavia
tosiasioita Jumalan sanasta!

OPPIKURSSIIN LIITTYVÄÄ LISÄLUKEMISTA

*Suosittelimamme kirjallisuus
liittyy oheisen oppikurssin sisältöön.*

TILAA ILMAISKIRJALLISUUTTA SÄHKÖPOSTIOSOITTEESTA:

CC@HWACOLLEGE.ORG

Vaihtoehtoisesti voit lähettää kirjallisen pyynnön etusivun takaa löytyvään osoitteeseen.